

bruket i Hjemmet af de Dele af Svinene, som nu ikke indsendes til København, derved vilde forhindres eller vanskeliggøres.

Ud fra disse Betragtninger maa Kommissionen derfor anse det for rigtigst, at der ikke for København og tilgrænsende Kommuners Vedkommende skrides til Gennemførelse af Instruksens Bestemmelser om Kontrol med indførte slagtede Svin, medmindre de vedkommende Kommunalbestyrelser deri samtykke.

Kommissionen mener derhos endvidere at burde henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at der fra Regeringens Side drages Omsorg for — eventuelt gennem Henvendelse til vedkommende fremmede Regering — at sikre det danske Statsmærke den nødvendige Retsbeskyttelse i Udlandet.

Til §§ 12 og 13.

I Ly af den gældende Lovgivning og som oftest under stærk Opfordring fra Myndighedernes Side er der i de senere Aar i mange af Landets Byer for vedkommende Kommunes Regning blevet opført offentlige Slagtehus og indført Slagtetvang, samt etableret Kontrol med indført Kød. Der er herved skabt Forhold, som man ved den foreliggende Lov nødvendig maa tage Hensyn til, naar man ikke vil gøre sig skyldig i en Uretfærdighed.

Det skal i saa Henseende først fremhæves, at det formentlig maa betragtes som en Selvfølge, at den foreliggende Lov ikke bevirker, at de gældende Regler om Slagtetvang hæves, men Følgen heraf maa da blive, at den i § 2 ommeldte Anerkendelse ingen Sunde bør gives til nye private Slagterier paa den paagældende Bys Grund, medmindre vedkommende Kommunalbestyrelse dertil giver sit Samtykke, da det ubetinget bør være afhængig af denne, om et saadant Slagteri bør indrettes paa Byens Grund

og i bekræftende Fald under hvilke Vilkaar. Reglen om, at der ikke maa gives Anerkendelse til private Slagterier, bør imidlertid af Hensyn saavel til Byens som til de vedkommende næringsdrivende Borgeres Interesse udvides til at omfatte de tilgrænsende Landdistrikter, da der ellers let vil kunne skabes en ødelæggende Konkurrence for Byen og de paagældende Næringsdrivende. Derimod vilde det være uretfærdigt at gøre Anerkendelsen for de i Slagtehuskommunen eller dens Nabo-kommuner alt eksisterende Exportslagteriers Vedkommende afhængig af Kommunalbestyrelsens Samtykke; men den bør dog af fiskale Hensyn gives med den Indskrænkning, at den dertil knyttede Ret til fri Indførsel og Forhandling af de til Omsætning frigivne Varer ikke skal kunne gøres gældende overfor selve Slagtehuskommunen uden dennes Indvilligelse.

Ved Opførelsen af Slagtehusene have Byerne sat sig i store Udgifter, for hvilke de have søgt Dækning dels i Slagteafgifterne, dels i Afgifterne for indført Kød, jfr. den som Bilag Nr. 12 trykte Regnskabsoversigt. Hvad særlig de sidstnævnte Afgifter angaar, maa man være forberedt paa, at nærværende Lov vil bevirke en betydelig Nedgang, særlig paa Grund af, at Svinene fra Andelslagterierne, der indføres til Byerne, fremtidig ikke ville komme til at passere disses Kontrol. Derved vil der imidlertid let kunne beredes Byerne Vanskeligheder ved Tilvejebringelse af den nødvendige Indtægt til Forrentning og Amortisation af de i Slagtehusene anbragte Kapitaler; men Billighed taler da for, at Staten træder hjælpende til. Hvad Slagteafgifterne angaar, vil Lovens Bestemmelse vel ogsaa kunne bevirke en Nedgang i disse; men det er dog muligt, at denne Nedgang rigelig vil opvejes ved den forøgede Slagtning i Slagtehusene, dels som Følge af Befolkningens